

Predplata u Šibeniku:
 Pojedini broj stoji 4 para
 Na kuću 6 para
 Predplata van Šibenika:
 na godinu 8 Kr.
 na po godinu 4 Kr.

Vlastnik,
 izdavaatelj i odgovorni urednik:
VLADIMIR KULIĆ.

HRVATSKA RIJEČ

Pisma i predplate šalju se ured-
 ništvu. — Nefrankirana se pisma
 ne primaju. Rukopisi se ne vra-
 ćaju. — Oglasi se tiskaju po 20
 para, probčena, zahvale, itd. po
 40 para redak ili po pogodbi.

Tiskarnica
Ivan Šfaglinatz.
 Trg Sv. Ivana.

IZLAZI SRIEDOM I SUBOTOM.

Šibenik, 20. svibnja.

Naši javni odnošaji. Kako smo u zadnjem broju javili, ovih dana imali smo u našem gradu riedke i neočekivane goste. Došli su iznenada u subotu 13. o. mj., a otišli su u četvrtak 18. o. mj. po podne u Zadar. Stali su u ovom gradu skoro punih šest dana i to vrijeme probavili su, može se reć, bez prestanka u občinskom uredu. Tu su pregledavali blagajnu, blagajničke dnevnik, namirnice, zapisnike Upraviteljstva i Vieća i našli su, da je svaki potrošeni novčić zabilježen, namirnicam potvrđen, sve u potpunom uzornom redu.

Ti naši gosti bijahu velecijenjena gg. prisjednik Zemalj. Odbora A. Radić i namjestništveni savjetnik Kalebić.

Oni su došli po nalogu Zem. Odbora i Namjestništva, da pregledaju stanje ove občine. Oni su došli, obavili su svoju dužnost i otišli su.

Stvar je riješena i ne bi trebalo o njoj više govoriti, ali ipak ovaj njihov dolazak, ako se dublje razmatra, pruža nam podpunu sliku naših javnih odnošaja.

Današnju občinsku upravu u Šibeniku svak hvali. U gradu i u okolici - i u do sada najzapuštenijim našim selima - vidi se stvarni rad, vidi se marno nastojanje današnje uprave u svakoj grani javnog administrativnog djelovanja. O tomu znadu i u Zadru posve dobro, o tomu su bili podpuno uvjereni i na Zem. Odboru i na Namjestništvu.

Svak je znao, da su naš načelnik Stojčić i prvi prisjednik D. Krstelj - jer se o njima radi - ljudi uzornog privatnog i javnog postojanja. Svak je znao, da se ti ljudi zauzimaju za napredak ove občine, kako im nalaze njihov neprikorni glas i nesebično rodoljublje. Ali to sve nije bilo dovoljno. Je li ih štutio od potvora vidljiv i neumorni rad? Je li ih štutio dobar glas, koji uživaju? Je li ih štitalia njihova ljubav mira, reda i napredka? Je li ih štitalia pripravnost slozi i svečana

izjava na jedinom sastanku držanom u cijeloj pokrajini, da oni hoće stopljenje stranaka još prije, nego je to itko zaključio? A onda i korektno njihovo držanje nakon fuzije?

U istinu žalostno je, kad se na sve ovo promišlja, a još je žalostnije, kad se zna za što i kako se dolazi do toga, da se ovakove ljude htjelo ocrniti...

I našlo se ljudi u ovom našem gradu, koji su ipak, u svoje svrhe, počinili zločinstvo potvora.

Ti urotnici protiv javnog mnijenja, protiv časti, protiv otačbeništva jesu nitko drugi, nego prisjednici občinski Šime Borčilo i Petar Škarica. Ovi su podpisali spis, koji nije drugo nego zločinačko djelo najniže potvora.

Što su postigli svojim djelom? Što su htjeli?

Ne ćemo se tim baviti. Grusti nam se. A Zemaljskom Odboru hvalimo, što se potrudio, da otmah i nenadno učini ono, što je učinio. Korak Zem. Odbora odobravamo. Tako i treba. Ali istodobno preporučamo Zemaljskom Odboru, da se i prema drugim občinam pokaže ovako strog.

Zemalj. Odboru odobravamo djelo revizije. To je zakonito i potrebno. Ali ovom prigodom i baš pred občinskim izborima ne možemo, a da ne rećemo, da je Zem. Odbor mogao razmišljati, što je onakove ljude navelo na tuzbu i mogao lako pogoditi njihov cilj.

Cieli naš grad zna, što oni ljudi hoće, za čim teže. Mi bi mogli ono 5-6 „otadžbenika“ opisati kako treba, ali ne ćemo. Mi bi mogli, na temelju svjedočanstva, utvrditi, da ono 5-6 ljudi ne teži za „slogom i mirom“, da njima nije ni do „rada“, ni do „kontrola“, ni do „načela stranke“, ni do „poštenja“. Mi znamo, što oni ljudi hoće. Cieli grad zna, što im treba i za što poduzimaju sve i svašta, i za što će i unapred sve poduzimati.

Ali utaman. U Šibeniku vlada čvrsta i nesebična sloga, i ona će

vladati i unapred. Petero-šestero čeljadi nije vas grad, ciela občina. I sama pomisao, da bi ona i onakove vrsti čeljad mogla naći pristaša, koji bi ih sledilili, nije drugo nō krvava uvreda ciplom našem gradjanstvu bez razlike, uvreda, koju mi, u ime ponosa i časti ovoga našega grada, najodlučnije odbijamo.

Šibenska Gradina

(Gastrum Sibenicense).

Gradina, Gradište, Gračac, Gradac i Grad odgovara latinskomu Castrum, a znači utvrđeno mjesto.

Kod starih Hrvata Gradine bile su utvrđena mjesta po vrh klisura po sredovječnom običaju, kako bi se smalo kojega kraja moglo k njima pristupiti.

Gdje takove zgode nije bilo, onda su svoje utvrde gradili na briegu ili uzvisitu humcu.

Za prvih doba doseljavanja Hrvata bile su Gradine za to, da se u njima sabere narod na obranu, i da se prinašaju žrtve bogovima, dok su Hrvati još bili pogani, a u mirno doba narod je živio na otvorenim mjestima i u predgradjima (varošima), baveći se poljodjelstvom i stočarstvom na kopnu, a brodarstvom i ribarstvom na moru.

Kad su se Hrvati pokrtili i uredili svoju samovladavinu, tada na mjestima starih poganskih žrtvenika podiгоše kršćanske bogomolje, a Gradine postaše tvrđi kraljevske ili županijske gradovi, svojina gospodara velikih imanja, pa su oni s toga bili središte gospodskih stanaka, točke okolo kojih su se razvijali poklavitiji događaji narodnoga pokreta.

Po tomu hrvatskom običaju i humac, koji nadvisuje Šibenik, sačuvao nam je najstariju uspomenu naših predja.

Odatle su se oni junački branili i odbijali dušmanske napadaje;

tu su se najprvo počeli klanjati i moliti pravomu i jedinomu Bogu; je bilo središte ciele županije, koja se je daleko prostirala na kopnu i po otocima; tu su se često nalazili naši kralji i crkvojni dostojanstvenici, bani, župani i velmože hrvatskoga naroda, tu su se zborovi držali i povelje dielile, pravde riešavale i pravice sudile, kako ćemo to doskora dokazati.

Porezni nadzornik.

Ni jedan porezni nadzornik ne da posla javnoj štampi, a i našim zastupnicima toliko, koliko porezni nadzornik Kuričić. Njegov preveliki mar i nastojanje izrodilo se je u pravo pravcato zadirkivanje i ućkanje, kako da poreznike dovede do toga, da predju granice i nastradaju.

Njegov osobiti mar se iziće pri odmjervanju lićne dohodarine.

Ne ćemo izpitivati, da li je zakonom dozvoljeno uhodarstvo, kojim se on služi, i da li su podatci od uhodara njemu podati istiniti, već ćemo se samo osvrnuti, kako sve, što on čini, čini protuzakonito.

Lićno dohodarini podložne su sve osobe, koje žive u Austriji, a čiji prihod prelazi 1200 K. Kao prihod se računa sve, što poreznik prima, najmovina, što bi iznosila kuća u kojoj poreznik stanuje, kao i prihod sa gospodarskih ili industrijalnih posjeda.

Kao prihod mora se uračunati kod trgovca sve, što je on kroz godinu dao u dug sa dobikom ili bez dobika, bez obzira, kad će on to ujerati, a kod posjednika, trgovca i industrijalca mora se odbiti, t. j. uračunati kao razhod sve, što on kroz godinu potroši, bez obzira da li je on to one godine izplatio, kao i bez obzira kad će on to platiti.

Od prihoda imaju se odbiti svi troškovi učinjeni za erpljenje, uzdržavanje i osiguravanje prihoda, kao i dobici na dug, što plaća poreznik.

Prehrana članova obitelji ima se odbiti od prihoda, kad se oni bave poslovima, koji se odnose na uterani dohodak, bilo to sa poljskih ili industrijalnih dobara. Ovo ćemo razjasniti jednim primjerom.

IZ UMJETNIČKOG SVIETA

Zagreb, 9. svibnja.

(Proslava 50. godišnjice smrti V. Lisinskoga - Za hrvatsko kazalište - Jubilarna izložba „družta umjetnosti“).

Nastojanjem društva hrvatskih književnika proslavljena je pedeseta obljetnica smrti Vatroslava Lisinskoga izvajanjem njegovog „Porina“ dneva 28. travnja, 1. i 8. svibnja, uz prigodni proslav sjevan od Mihovila Nikolića, Opera „Porin“, pisana na vrutku narodne poezije u višem umjetničkome hrvatskome glazbenome stilu, spaja uz umjetničku vrijednost i moment rodoljubni, slobodarski, te je cielo djelo veličanstvena himna slobodi. Vrhunac glazbenog umjetka i rodoljubnog zanosa jest finale drugog čina - muzikalno remek-djelo pive vrsti - „U boju, u boj za slobodu“, koji svršava sa zavjermom: „Da, sloboda ili grob, mrtav bolje nego rob“.

Svi kompetentni sudije slažu se u tomu, da je Lisinski bio genij, a opera „Porin“ monumentalno je djelo, za hrvate od vječne historijske i od vječne glazbene vrijednosti. Lisinski, - pokošen od nemiloh sušice u 35. oj godini života, progongen od zagrebačkih glazbenika i zapušten od domorodaca, - ostaje i danas, nakon više od pet decenija, jedini naš glazbenik; poslie njega, izuzevši ipak neke odlične iznimke, imamo samo imitatora ili dobrih plagatora tuđe nestlavenske umjetnosti. I najnovija opereta u tri čina „Gospodju Pankodivovića“ od Vilhara, izvedena prvi put 5. ov. mj. ne može se ubrojiti u stećevine hrv. glazbene umjetnosti, i ako je glazbitvorac nastojao da se gdje gdje približi narodnoj poeziji. Ovaj zastoj u glazbenoj umjetnosti tim je značajniji, što u narodnoj pjesmi posjedujemo neizcerpivo vrelo, kojemu je biser pobrao naš muzikolog F. Ks. Kuhač u

„Zbirci jugoslavenskih narodnih popjevaka“, a kojim se do sada nitko nije znao okoristiti kao Lisinski.

Proslava Lisinskoga uzbudila je još većma pitanje o uzpostavi hrvatske opere. Prof. Vj. Klaić u „Hrv. Pravu“ zagovava ostvarenje domaće čedne opere, dok drugi htjeli bi hrvatsku operu u velikom stilu, kako je bila za Miletića. Po mojem mnijenju pitanje o uzpostavi hrvatske opere imalo bi se pretresati ne u okviru interesa zagrebačkih, već sa obćeg narodnog pogleda.

Najmoćnije i nauspješnije sredstvo za širenje narodne prosvjete jest kazališna umjetnost. Ne govori onako srdcu ni najsjajniji govornik, niti ga diraju najljepši članci novinarski, ni najdivniji romani, ni najvjernija poviest, kao umjetnik sa pozornice. Za to se najznamenitiji i najveličanstveniji momenti povjesti jednog naroda obraduju u dramu, da sa pozor-

nice prikažu slike iz pojedinih razdoblja narodnog života. Odatle i u našoj dramskoj književnosti obradjeni su najmarkantniji pojavi iz naše poviesti, paće pojedini momenti, kao katastrofa Zrinskih i Frankopana, broje već cieli ciklus dramskih djela. Za to, kad se govori o hrv. kaz. umjetnosti, mora se uvijek imati pred očima, da ta umjetnost ne bude sužena na sam centrum, ili na ovu ili onu pokrajinu, već da bude obćom narodnom svojinom.

Da umjetnost živi i uznapreduje, da uzmogne bić korisna, treba ju širiti, popularizirati. Naprotiv naša kazališna umjetnost ogranićuje se na sam Zagreb, dok ostala zemlja, gdje hrvati žive, osudjena je da sluša tuđinsko kazalište, ili da zaklanja domaće putujuća društva, koja nisu drugo van prostitucija umjetnosti.

(Sliedi).

Otac obitelji ima čistog prihoda 2000 K. On ima 4 djece maloljetne, koja niti dobivaju niti posjeduju ništa; a pošto on mora za svako diete odbiti 1/30 čistoga prihoda, njemu ostaje za oporezovanje 1600 K, te će mjesto 18.40 K platiti samo 12 K. Ako slučajno ostali članovi imaju prihoda, ovi prihodi se moraju uračunati k prihodima glave obitelji, a u razhod se uračuna za svakoga člana 500 K. Uzmimo, da glava obitelji ima čistog prihoda od posjeda 800 K, otac dobiva kao dnevničar 500 K, sin glave obitelji kao vježenik prima 600 K, kći mu dobiše kao švelja 200 K. Ukupno 2100 K.

Od ove svote ima se odbiti za oca 500 K, sina 500 K, a za kći 200 K, ukupno 1200 K, a po tomu ovaj poreznik nije podložan ličnoj dohodarini.

Osim gornjih odbitaka zakon dozvoljava, da komisija sama po sebi može odbiti starovitu svotu porezniku, ako ga preko godine zadese nesreće, ili ako ima puno djece na naučima.

Postupa li ovako porezni nadzornik g. Kurilić? Uzme li on fasilju poreznika i protumači li je članovima komisije? Ne i zašto ne, jer kad bi ovako radio, ne bi doživio da mu članovi komisije uzimlju sešir i odlaze ostavljajući ga, da sam nosi na duši grieh zlorabe. — G. je Kurilić od sada svoju revnost pokazivao naprama posjednicima kuća. On zna govoriti: A zašto vi svom najamniku ne povisite najam? Ova sloboda, onaj pod, ona kuća mogla bi se unajmiti skuplje, a zašto vi to ne učinite? Vi to morate i t. d.

Mi smo na ovaj način doživili da plaćamo najam kuća skuplje nego u tjednom gradu Austrije.

Ovdje mu otvoreno kažem, da poreznici ne bježe od onoga, što po zakonu plaćati mogu i moraju, već da nije ljudski, kad se od njih traži, da moraju platiti ono, što se protivi i zakonu i zdravom razumu.

U svojoj prevelikoj revnosti g. Kurilić počeo je da nameće lične dohodarine i našim težacima i srednjim posjednicima, koji su do sada vavila lične dohodarine oslobodjeni. Muke i prijetnje svaki su dan na dnevnome redu, tako da ovi jadnici ne znadu što hoće g. Kurilić od njih više.

Mi ćemo iztknuti, kako i naši veći posjednici, a koji kuća ne posjeduju, na temelju zakona su lišeni lične dohodarine i uzeti čemo za primjer baš onoga, na koga g. Kurilić najviše reži.

Ovaj posjednik ima nečistog prihoda do 5000 K. Kuća u kojoj stanuje bi se mogla unajmiti za 600 K. Od poljskih plodova, što ih upotrebljuje za obitelj 600 K. Ukupno 6200 K.

Da izbije gornji prihod on mora da troši za kopanje 450 K, za mladidbu 350 K, za tganje i radnje u konobi 800 K, za nasade amerikanskih loza 1200 K, za sumpor, galicu, žicu, sumporanje i polivanje 1500 K, za rezanje loza, za gubar, gubrenje, plivenje, sijanje, žetvu itd. 1200 K. Ukupno 5500 K.

Ovaj posjednik ima četiri sina, koji se izključivo bave poljskim radom, te se mora od prihoda odbiti za prvoga 500 K za ostale po 400 K. Ukupno 1700 K. Pošto u obitelji ima 13 maloljetnih, to otpada 1/30 od čistog prihoda, kad bi ga i bilo. Po ovome je naravno, da ovaj težak, ovaj posjednik nije i ne može da bude podložan ličnoj dohodarini.

Za danas svršavamo, jer nam je dosta, da smo g. Kurilića i njegova adlatstva uvjerali, kako oni postupaju protuzakonito.

Morpurgovo „Jedinstvo“.

U prošlim brojevima jedno „Jedinstvo“ prevedo se izručilo za tobož odlučilo da otpočine i prestane klevetanjem,

podjarivanjem, sumnjičenjem. Jedno obećanje. *Razumite, smo što je „Jedinstvo“ htjelo, što je želilo, čemu se nadalo.* — Shvaćamo mi Morpurgov i Stražičević list. — Kad mu neupalio, „Jedinstvo“ se odmah poreklo i počelo podvostručnom snagom. Jučerašnje „Jedinstvo“ piše o našoj Obćini, o g. Stojuću, o prilikama u našem gradu, o našem listu na osam mjesta. Kako piše? Onako kako mu je u naravi, u čudi, u uzgoju urednika.

Mi se na pisanje „Jedinstva“ za danas ne obaziremo, nego samo upozorujemo kojim se sredstvom služi onaj list, jer ona sredstva ne može rabiti nego čovjek, koji je negacija svakog političkog morala.

„Jedinstvo“ ne može biti nego na službu ljudi, o kojima na drugom mjestu pišemo. — Oni se popunjavaju, jedna vrst bez druge nebi mogla postojati.

Rusko-japanski rat.

Sve, što su nam razne novine znale pričati ovo zadnjih dana o kretanju, osnovama i namjerama Toga i Roždestvenskoga, bila su sama naklapanja, nagadjanja ili izhitrene novosti ratnih kritičara, koji se sad javljaju sa svih strana. Tomu nam je najboljim dokazom, što još nitko nije mogao ustanoviti, gdje se nalaze neprijateljske flote, ni kojim pravcem kreću, a još manje pak, kad će se sukobiti Sudec po vestima, bitka se je do sad imala barem dvadeset puta začetnuti, jer se je znalo javljati, da se sad čulo gruvanje topova, sad da su japanske torpiljarke napale na ruske ladje, sad opet, da japanski krstaši izazivlju Roždestvenskoga na mejdan. Nije se čuditi svim tim glasovima, jer inače čim bi novine punile svoje stuppe? Za nas je najglavnije to, što su se dvie ruske flote već sjedinile bez ikakve zapreke. Kad Japanci nisu ni pokušali, da to zaprieče, znak je, da se čute slabi. Roždestvenski bi mogao sad krenuti prema sjeveru gotovo bez straha, da će ga Japanci napasti, ali on sigurno ima na umu i to, da prva bitka mora bit odlučna. Mi cijenimo za to, da do bitke ne će doći, dok god ne doplovi u skrajni Lztok i četvrta eskadra, koja se sad oprema i koja će bit sastavljena od silnih oklopnjaca „Slava“ i „Pavel I.“ od drugih jakih krstaša i brodova. Onda će ruska snaga bit mnogo pretežnja, te o pobjedi ruskoj ne će se moć više sumnjati. Dodje li pak prije do bitke, ta će se začetnuti što moguće bliže Vladivostoku, jer bi se samo odatle mogle zakloniti u sigurnu luku oštećene ruske ladje. — Kod Vladivostoka Rusi bi imali više izgleda u pobjedu i s razloga, što bi moglo uspješno u bitci sudjelovati i vladivostočko brodovlje, koje već od nekoliko dana pokazuje novu aktivnost.

Iz Mandžurije također nema znatnijih vesti. Manji se okršaji svaki dan ponavljaju, ali se do bitke još ne dolazi. No, sudeć po kretanju Japanaca, rek' bi, da velika bitka na kopnu nije daleko. Japanci moraju da pospješ s bitkom pred Kirinom, jer, u bilo kojem slučaju, ne mogu čekati izpadak pomorske bitke. Pisalo se mnogo i o navali, koju Japanci spremaju na Vladivostok, pa i o njihovom naumljenu zaposjednuću Sahalina, no to su sve još silno preuranjene kombinacije, jer i u samoj Koreji imaju još dosta posla, a unapred imat će ga i više. — Svakako starome Linjeviću pružit će se kroz kratko vrijeme prigoda, da pokaže svietu, što je sve znao učiniti posle Mukdena i hoće li njegova taktika biti uspješnja.

DOMAĆE VIESTI

Naša ugledna obćina upravit će sutra na našeg Presvietlog biskupa u Rim sleduću brzojavku:

Presvietli biskup Šibenski Puljić - Rim. Izvolite bit tumačem veselja i nada, koje obćina šibenska polaže u današnji sastanak hrvatskih biskupa. Živjela glagolica! *Načelnik Stojeć.*

Ovih dana boravio je u Šibeniku o svom poslu naš odlični sugrađjanin Otac Serafin Belamarić, državnik Franjevača Konventualaca.

Porota. Dne 12. 13. i 15. tek. mj. bila je razprava proti zloglasnom zlikovcu Boži Tepiću Ižakovu i drugovima iz Rupa. Bio je obtužen radi zločina umorstva izvršenog, umorstva pokušano, potvora i krađe.

Na temelju pravorjeka porotnika bio je osuđen na smrt. Čuvši osudu počeo je psovati goropadno. — Predsjedao je savjetnik Palčić uz sudce Marola i Tombolana. Tužio je D.r Alačević, a branio Subotić.

Dne 16. tek. mj. sudila je porota Paški i Juri Gulinu iz Lozovca zbog zločina razbojstva.

Bili su osuđeni prvi na deset, a drugi na devet mjeseci tamnice radi zločina pogibeljne prijetnje. — Predsjedao je predsjednik pl. Grisogono uz sudce Persicalla i Baya. Branio je obtuženike D.r Krstelj, a tužio ih D.r Alačević.

Dne 17. tek. mj. sudila je porota Ivanu Cvitanu pk. Luke iz Zatona, koji je umorio rođenog brata Luku a nevjestu Luciju teško ozledio Ivan Cvitan ne bijaše rođen zločinac, jer do svoje 54. godine nikad osuđen nije bio. — Pravorjek porotnika, koji ga proglasiše krivim umorstva, zapanjio je slušatelje. Bio je osuđen na smrt, ali će biti predložen Previšnjem Pomilovanju.

Presjedao je razpravi g. presjednik pl. Grisogono uz sudce Persivalla i Marola Javni tužitelj bio je g. dr. odv. Marcocchia a branitelj D.r Bakotić.

Prekojučer, jučer i danas vodi se razprava proti Aćimu Ardaliću iz Gjeverske, koji je obtužen za zločin ubojstva. Gradom se pronose glasovi o nekoj izvjesnoj agitaciji.

Priobit ćemo svrhu.

Gosp. Andre Matačić, vriedni i zauzetni naš mješćanin, bio je jedini iz Dalmacije ove godine nagradjen sa K 200 za pravljenje finog maslinovog ulja. Čestitamo

Odaslanstvo šibenskih učitelja (gg. Sirovica, Petranović i Belamarić) pristupilo je prekojučer prisjedniku Zem. Odobora g. A. Radiću, da ga zaplata, što je u stvari s pitanjem o poboljšanju učiteljskih plaća. G. Radić je odgovorio, da će to pitanje bit bez sumnje riješeno u prvom saborskom zasjedanju.

Sudbeni kancelist izveo procjenu nekretnina u Ziriju, te sastavio zapisnik na hrvatskom jeziku. Eto groma i grada! Jedan odvjetnički kandidat uprav pobjesnio; leti od jednog do drugog, tužec se, da je to protuzakonito, da je on prikazao predlog na talijanskom jeziku, pa da u tom morao biti i zapisnik; napokon dospio i kod Glavara Suda, da se tuži o dotičnom, koji povriedio zakon. Upozorujemo tog gospodina, da je na krivom putu, a da je tako, uvjerit će se ako prouči § 2 Min. Naredbe 20/4 1872 br. 4705 i ako se propita o Odluci 4/12 1888 pod br. Pres. 5976 Presjedništva C. K. Prizivnog Suda u Zadru.

Iz Zlarina. Nekoji rodoljubi počese nastojati, kako bi se ovdje osnovala seoska blagajna. Zlarinjani, pomorci, dosta novaca dobivaju, po blagajni bi se naučili i štediti, a tad bi im još bolje bilo. Bože daj da uspiju!

Iz Šepurina nam se tuže na svakdanje nerednosti, koje se zbivaju na njihovoj ribarnici, koja u nikakvom pogledu ne odgovara svojoj svrhi. Na dalje tuže se, da se nit najmanje ne pazi na svježiu i zdravu ribu, da se je odavna odlučilo odstraniti rečene nerednosti i namjestiti udobnu seosku ribarnicu, ali da se seoski glavar slabo za to brine.

Saborski klub stranke prava u Bavinovini odlučio je pozvati sve opozicijske narodne zastupnike na skupni dogovor, da se označi stanovište opozicije prema položaju u Ugarskoj i Hrvatskoj, te da se onda stave u sporazum sa zastupnicima Dalmacije, Istre i Slovenije za eventualni sastanak svih zastupnika, da sa opet označi stanovište Hrvata i Slovenaca prema monarhiji. Taj će se obći sastanak držati po svoji prilici do brzo u Zagrebu.

Iz Vodica nam pišu: Od godina i godina naši su putevi uređeni, kao malo u kojoj varoši, pa tako i onaj dio našeg puta koji vodi k Martinskoj, ali onaj dio u medjušu Šibenskom nije baš za kola dobar. Svakako lasno ga urediti a i potrebito, jer koliko je od koristi nami Volčitanim, toliko je i Dolčaninima a i školjarim, kojima se zemlje nalaze u dudu Šibenskom.

Još bi preporučili, da se uredi i prevoz brodova za Martinske u Dolac, jer mnogo puta znadu neki brodari preskupno ućeniti jadnog putnika.

Tuže nam se iz okolice, kako je zimus bio okrenuo strašni led, uzdali smo se, da se po mrazu i jakoj studeni neće toliko raširiti nesretna žilodera. — Ali se prevarisimo! Sroce ti puca od žalosti gledajući na opustjete i uništene vinograde, ali ne puca poreznom nadzorniku Kuriliću u Šibeniku. On za to haje i ne haje. Globi od godine na godinu sve to više, nameće ti nekakvu ličnu dohodarinu a po zakonu imao bi bit oprošten i od zemljanine! I dok se ti mučiš i trudiš oko amerikanik loze, on ti zanoveta sa neprestanim izjavam, fazijam, odlukam i drugim kartušinam, kao da narod nema prečeg posla već odgovarati neprestano na njegove upite. Poznajie Kurilića i Knin i Drniš a u Šibeniku je dobio gal u n.

Iz Betine nam pišu: Imamo u selu potrebite stvari, imamo dosta zanatlija svakovrstnih, vina, ulja, ribaštine, ima po stogod trgovine, a kažu da čemo do brzo imati mlinoval, ali brzojavom Ureda ne moremo da od nikle dobijemo. Koliko puta smo ga pitali, i isti nam obetavali, da čemo ga do malo dana dobiti a njega nikad pa nikad, a nami je od potrebe velike. Stoga opominjemo kojima je do toga posla neka se požure.

Iz Knina nam pišu: „Evo me i po drugi put da vam se pritužim. Znam da će vam biti dosadno, ali je meni mnogo žao na netočnost. Ne znam tko je uzrok ili uredništvo ili Šibenska pošta, jer Kninska doista nije. Ni br. 7. „Hrvatske Rieči“ primio nisam, začudno mi je kako se za pogreška često događaja i znajte dobro, da su mi se još neki predbrojnici ovdje jednako tužili. Upozorujem Vas na ove ne točnosti.“

Ovako nam mnogi pišu — a mi uredno opremamo. Molimo po zadnji put poštarske urede da nam ne prave neprilika.

Za sokoleki barjak u Vodicama, da počaste blagu uspomenu pok. ne Jelisave Pasići, g. Krste Skočić 3 K. g. Ante Corić 5 K. Da počaste blagu uspomenu pk. Mata Prodana, g. Ante Skočić 4 K. g. Pave Roca 1 K, g. Frano Ž. Donadić 3 K, gg. Pave Roca i Tome Ivas u veselici 3 K. Novac skupljen u raznim veselicam, zabavam i prigodam 389.48 K.

Za družbu sv. Ćirila i Metoda u Istri. Od g. Jure Grimani-a da počasti uspomenu Ladislava vit. pl. Paitoni-a K 2. — Od g. Vladimira Kulića da počasti uspomenu g. Mate Prodana K 2. — Prije izkazanih K 24:57. Ukupno K 28:57. Napried za našu družbu!

Naše Brzojavke.

BUDIMPEŠTA, 20. Dogovori Buriana s protelnicima koalicije vodjeni su do sada uspješno. Kralj je opet primio Košuta.

LONDON, 20. Rusko brodovlje ujedinjeno kreće prema sjeveru; smjer i cilj kretanja jest Vladivostok.

PETROGRAD, 20. Linjević je upravio Caru nekoliko brzojavka o raznim manjim okršajima, u kojima su Rusi uvijek potisnuli Japance.

PETROGRAD, 20. Oprovgavaju se sve vesti o bolesti, opozivu ili demisiji Roždestvenskoga.

— OGLAS. —

Sumpora dva put rafiniranog sa markom konj vreaća od 50 kg. po f. 8:50.

Galice upravno engleske po 29 novč. kg. može se dobit kod PIA TERZANOVIĆ-A.